

POSTANOWIENIE

26 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Łodko

na posiedzeniu niejawnym 26 lutego 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa B. H.

przeciwko V. H.

o rozwód,

na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Legnicy

postanowieniem z 15 stycznia 2025 r., I RC 13/25,

o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

**oznacza Sąd Okręgowy w Legnicy jako sąd, przed który
należy wytoczyć powództwo.**

UZASADNIENIE

Powód B. H. wniósł do Sądu Okręgowego w Legnicy pozew o rozwód przeciwko V. H.

Postanowieniem z 15 stycznia 2025 r. Sąd Okręgowy w Legnicy zwrócił się do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu właściwego miejscowo do rozpoznania sprawy, wskazując, że oboje małżonkowie mają miejsce zamieszkania w N., w związku z czym nie można ustalić w oparciu o art. 41 k.p.c. właściwego miejscowo sądu do rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Oznaczenie przez Sąd Najwyższy w trybie art. 45 k.p.c. sądu właściwego do rozpoznania sprawy jest uzasadnione w przypadku jednoznacznego stwierdzenia na podstawie zebranego materiału dowodowego, że żadna ze stron nie ma miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej sądu na podstawie art. 41 k.p.c.

Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, ponieważ obie strony mieszkają w N., co uzasadnia oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy na podstawie art. 45 k.p.c. Dlatego też Sąd Najwyższy oznaczył Sąd Okręgowy w Legnicy jako właściwy do rozpoznania sprawy.

Mając na uwadze argumentację podniesioną przez pozwaną w piśmie procesowym z 29 stycznia 2025 r. dotyczącą braku jurysdykcji krajowej, należy wskazać, że oznaczenie sądu właściwego nie przesądza o istnieniu jurysdykcji, a oceną jej istnienia powinien zająć się sąd właściwy. Istnienie w sprawie jurysdykcji krajowej nie powinno być przedmiotem oceny dowolnego sądu, lecz sądu właściwego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że gdyby nawet Sąd Najwyższy był zobowiązany do zbadania jurysdykcji krajowej przed oznaczeniem sądu właściwego, wynik tego badania nie mógłby być wiążący dla sądu wskazanego jako właściwy, sąd ten bowiem ma obowiązek samodzielnego zbadania wszystkich bezwzględnych przesłanek procesowych (por. postanowienia SN: z 14 października 2011 r., I CO 49/11; z 26 lipca 2013 r., III SO 5/13, OSNP 2014, nr 6, poz. 94).

Biorąc pod uwagę powyższy, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 45 k.p.c.

(M.K.)

[a.]

